

РЕШЕНИЕ

№ 231

гр. София, 14.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10526** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по жалба на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, чрез процесуален представител Й. С., против решение от 23.08.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 1673 по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав. С това решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 196/04.12.2017 г., издадено от председателя на КРС, с което на основание чл. 331, ал. 2 вр. чл. 311, ал. 1 вр. чл. 313, ал. 1, т. 4 вр. чл. 336 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 311, ал. 1 вр. чл. 313, ал. 1, т. 4 от ЗЕС.

В касационната жалба са развити доводи за незаконосъобразност на решението на районния съд. Моли се съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът – [фирма] не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно. По повод подадена в КРС жалба с вх. № 04-01-706/03.05.2017 г. за получавани кратки текстови съобщения SMS за целите на директния маркетинг от номер 1917 до номера [ЕГН] и [ЕГН] контролните органи на КРС започнали проверка кое търговско дружество е изпращало съобщенията от посочения по-горе номер. На 21.07.2017 г., свидетелите О. К. и А. Г. посетили адрес в [населено място], [улица], където било седалището на [фирма], включително се помещавали офиси и на дружествата [фирма] и [фирма]. Инспекторите от КРС трябвало да извършат проверка във връзка с горните обстоятелства, но не открили представител на [фирма]. Тъй като на адреса не открили представител на дружеството служителят на рецепцията изпратил момиче, представило се като Ванина Н., на която била връчена Покана от 21.07.2017 г. В тази покана било посочено, че на 27.07.2017 г., в 10:00 часа на адрес в [населено място], [улица], дружеството/упълномощено от него лице следва да представи на КРС сведения, данни, документи, или други носители на информация, от които да е видно кое търговско дружество е изпращало съобщения от номер 1917 до номера [ЕГН] и [ЕГН]. На посочените дата и час представител на дружеството не се явил в КРС и не представил изисканите документи, за което контролните органи съставили констативен протокол № С-ОК-126/27.07.2017 г.

Проверяващите лица счели, че с непредставянето на тези документи [фирма] е нарушило чл. 331, ал. 2 вр. с чл. 311, ал. 1, във връзка с чл. 313, ал. 1, т. 4 от ЗЕС, тъй като е пречатвало осъществяването на контрола на КРС, с оглед на което съставили АУАН № С-245/01.08.2017 г., връчен на надлежно упълномощено лице. Въз основа на така съставения акт било издадено и наказателно постановление №196/04.12.2017 г., с което на основание чл. 331 ал. 2 вр. с чл. 311 ал. 1 вр. с чл. 313 ал. 1 т. 4 вр. чл. 336 от ЗЕС, на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. лв. за нарушение на чл. 331 ал. 2 вр. с чл. 311 ал. 1 вр. с чл. 313 ал. 1 т. 4 от ЗЕС.

С оглед фактическата обстановка СРС, НО, 14-ти състав, се е произнесъл по жалбата на [фирма], с решение, с което е отменил изцяло НП № 196/04.12.2017 г. Приел е, че в хода на производството са допуснати множество нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

СРС е приел, че за [фирма] не е възникнало задължение по чл. 313, ал. 1, т. 4 от ЗЕС, за неизпълнението на което да му бъде наложена имуществена санкция. В посочената разпоредба е предвидено, че оправомощените служители на КРС имат право да получават достъп до оригинални документи, данни, сведения, справки и други носители на информация, свързани с осъществяването на контрола, от проверяваните лица, както и да изземват заверени копия от документи във връзка с осъществяването на електронни съобщения и/или с установяването на административни нарушения по този закон.

В случая е безспорно, че поканата, с която контролните органи са задължили [фирма], като обект на проверка във връзка с осъществяван контрол от страна на КРС, да представи документи, свързани с информация кое търговско дружество е

изпращало съобщения от номер 1917 до номера [ЕГН] и [ЕГН], въобще не е достигнала до своя адресат. Това е така, тъй като поканата, съдържаща указание какви документи следва да бъдат представени и къде, е връчена на дата 21.07.2017 г. на лице с имена Ванина Н., отразена като В. В., без каквито и да било данни какво е това лице, каква длъжност заема в дружеството, работи ли въобще в него, има ли правомощия да получава подобни покани, от които възникват определени задължения за дружеството.

Законосъобразно съдът е приел, че не е доказано, че искане /покана/ в посочения по-горе смисъл е достигнало до надлежен представител по закон или по пълномощие, служител или адвокат на [фирма], като от свидетелските показания по делото дори не се е установило лицето, на което е връчена поканата, дали има някаква връзка с дружеството. Следователно, за [фирма] не е възникнало задължение да предостави на контролните органи исканите писмени доказателства, респ. не е препятствало възможността на контролните органи да извършат проверката си, тъй като не е било уведомено за това си задължение, т.е. липсва обективната страна от състава на нарушението, което прави същото несъставомерно и налага отмяна на НП.

Като е достигнал до същите правни изводи, въззивният съд е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.08.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 1673/2018 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :